

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010236
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010236.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2019 sťažnosť odsúdeného C. J., proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8PP/17/2019-23 zo 14.8.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 8PP/17/2019 z 14.8.2019 postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a z dôvodov podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietla žiadosť odsúdeného C. J., nar. XX.X.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/18/2019 zo dňa 24.4.2019, právoplatným dňa 16.5.2019.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený C. J. nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Osoba odsúdeného nedáva dostatočnú záruku, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Odsúdený bol doposiaľ 5-krát odsúdený pre spáchanie trestného činu. Z hodnotenia z výkonu trestu odňatia slobody na odsúdeného vyplýva, že jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je vysoké (rizikové faktory: opakované páchanie trestnej činnosti, nízka vzdelanostná úroveň, nezamestnanosť, požívanie alkoholu).

Proti tomuto uzneseniu odsúdený ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť. Podanú sťažnosť odsúdený nezdôvodnil.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného C. J. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhovieň jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd

dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený C. J. nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje, nakoľko rozhodnutia tak súdu prvého stupňa, ako aj sťažnostného súdu tvoria jednotu.

Krajský súd z obsahu spisu zistil, že odsúdený má nariadený a aktuálne si vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/18/2019 zo dňa 24.4.2019, právoplatným dňa 16.5.2019, za spáchanie prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. So započítaním väzby odsúdený začal trest odňatia slobody vykonávať dňa 14.11.2018 a koniec trestu má dňa 14.11.2019.

Krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, teda na podmiennečné prepustenie nie je právny nárok. Odsúdeného je však možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody iba vtedy, pokiaľ sú pre takéto rozhodnutie splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený musí mať vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody, súčasne odsúdený musí vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie a zároveň môže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Všetky tieto zákonom určené podmienky musia byť splnené súčasne.

Krajský súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody (s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. polovicu trestu odňatia slobody). Aj napriek splneniu tejto vôbec základnej podmienky pre vyhoviecie žiadosti odsúdeného, rovnako krajský súd konštatuje, že odsúdeného nie je možné podmiennečne prepustiť, nakoľko u neho nie je možné nepochybné očakávať, že v budúcnosti po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Z odpisu z registra trestov na odsúdeného vyplýva, že v prípade odsúdeného sa jedná o osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, a to aj úmyselnej povahy, odsúdený trestnú činnosť pácha dlhodobo, opakovane, v pomerne krátkych časových intervaloch po sebe, pričom ani opakovane ukladané a vykonané tresty, vrátane výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody, si u neho zjavne nesplnili svoj účel a nevedli k jeho prevýchove a náprave. U odsúdeného sa pritom jedná o opakovaný výkon trestu odňatia slobody. Z hodnotenia vypracovaného na odsúdeného ÚVTOS Ružomberok ďalej vyplýva, že odsúdenému bola stanovená resocializačná prognóza ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako vysoké (rizikové faktory: opakované páchanie trestnej činnosti, nízka vzdelanostná úroveň, nezamestnanosť, požívanie alkoholu). Je tiež potrebné zohľadniť, že odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni stráženia. Opakované páchanie trestnej činnosti aj násilnej povahy odsúdeným (jeho kriminálna minulosť), opakovaný výkon trestu odňatia slobody, dlhoročné požívanie alkoholu odsúdeným, dlhodobá nezamestnanosť odsúdeného, nepoukazujú na perspektívu dosiahnutia zmien v postojoch odsúdeného k jeho resocializácii, navyše u odsúdeného je dané vysoké riziko sociálneho zlyhania, nepriaznivá resocializačná prognóza, teda za tejto situácie má aj krajský súd vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmiennečného prepustenia by viedol riadny život, a preto je na mieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na osobu odsúdeného nemožno dospieť k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody bol postačujúci na prevýchovu a nápravu odsúdeného a tento proces by už u neho mohol ďalej pokračovať na slobode podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd potom správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Na záver krajský súd uzatvára, že tu neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Ako už bolo vyššie podrobne zdôvodnené, podstatným dôvodom, pre ktorý nie je možné vyhovieť žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie

je, že osoba odsúdeného nedáva dostatočnú záruku, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život a viac nebude páchať trestnú činnosť, a to z už vyššie podrobne uvedených dôvodov. Preto krajský súd postupujúc podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. J. ako nedôvodnú zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.